

відомого бренду виступає важливим фактором в розвитку його діяльності та прибутковості. Бренди вітчизняних туристичних підприємств потребують належної оцінки їх вартості, але на жаль не всі методики дають об'єктивні результати оцінки. Також слід зазначити, що майже не звертається увага щодо оцінки вартості брендів підприємств туристичної сфери, що дає можливість до подальшого та більш глибокого їх вивчення. Визначення ринкової вартості бренду туристичного підприємства сприятиме не тільки успішним та довготривалим взаємовідносинам із партнерами, але і призведе до розширення цільової аудиторії.

Література

1. Aaker, D. Strategic market management [Text] / David Aaker. — Ed. 7. — John Wiley&Sons, Inc., 2005. — 256 p.
2. Ambler, T. The trouble with brand valuation [Text] / T. Ambler, P. Barwise // Journal of Brand Management. — 1998. — Vol. 5, № 5. — P. 367–377. doi:10.1057/bm.1998.25
3. Бонтур, А. Омолодження Бренду [Текст]: пер. з франц. / А. Бонтур, Жан-Жак Лейю. — К.: Companion group, 2008. — 320 с.
4. Middleton, S. Build a brand in 30 days [Text] / Simon Middleton. — Capstone publishing Ltd., 2010. — 336 p.
5. Clifton, R. Brand and branding [Text]: The economist book / R. Clifton, J. Simmons. — Bloomberg press, 2004. — 256 p.
6. Randall, G. Branding [Text] / Geoffrey Randall. — Kogan page Ltd, 2003. — 212 p.
7. Ward, R. Brand valuation: The times are a changing [Text] / R. Ward, R. Perrier // Journal of Brand Management. — 1998. — Vol. 5, № 4. — P. 283–289. doi:10.1057/bm.1998.15
8. Мальська, М. П. Міжнародний туризм і сфера послуг [Текст] / М. П. Мальська, Н. В. Антонюк, Н. М. Ганіч. — К.: Знання, 2008. — 661 с.
9. Рейтинг туристичних підприємств України [Електронний ресурс] // Журнал Кореспондент. — Режим доступу: \www/korrespondent.net/business/companies/1266803-rejting-turoperatorov-ukrainy-kto-est-kto. — 29.09.2011.
10. Современная практика определения стоимости бренда [Текст] // Бренд-менеджмент. — 2012. — № 06(31). — С. 346.

ОСОБЕННОСТИ ОЦЕНКИ СТОИМОСТИ И ИСПОЛЬЗОВАНИЯ БРЕНДОВ ТУРИСТИЧЕСКИХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Исследованы особенности использования брендов туроператоров в деятельности турагентов из семи регионов Украины, что свидетельствует о том, что самым дорогим брендом является Tez Tour. Определено, что наличие бренда предоставляет предприятиям туристической сферы многочисленные преимущества. Исследовано, что для турагентов необходимым остается формирование индивидуального имиджа в конкурентной среде туристических агентств.

Ключевые слова: бренд, брендинг, стоимость бренда, туристическое предприятие, туроператор, турагент, туристический продукт.

Авдан Оксана Григорівна, аспірант, викладач, кафедра готельно-ресторанного та туристичного бізнесу, Київський національний торговельно-економічний університет, Україна, e-mail: kseniamar@list.ru.

Авдан Оксана Григорьевна, аспирант, преподаватель, кафедра гостинично-ресторанного и туристического бизнеса, Киевский национальный торгово-экономический университет, Украина.

Avdan Oksana, Kyiv National University of Trade and Economics, Ukraine, e-mail: kseniamar@list.ru

УДК 330.341.1

DOI: 10.15587/2312-8372.2015.37866

Лук'яненко О. Д.

СИСТЕМНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙ У СУЧАСНОМУ ФОРМАТІ ЇХ КЛАСИФІКАЦІЇ

Досліджуються актуальні проблеми класифікації інновацій. Розглянуто еволюцію сучасних теорій інновацій в контексті тенденцій постглобалізації, визначено ознаки їхньої класифікації з виділенням ступеню захисту прав інтелектуальної власності та конкретизацією видів за традиційними ознаками. Удосконалено позиціонування інновацій за джерелами їхньої появи, способом виникнення, сферами дії, ефективністю. Особлива увага приділена економічним, управлінським, організаційним інноваціям.

Ключові слова: класифікація інновацій, економічні інновації, управлінські інновації, організаційні інновації, ефективність інновацій.

1. Вступ

У процесі еволюції теорії інновацій, що в цілому відображала напрями науково-технологічного прогресу і масштаби їх практичного впровадження, нові умови і фактори економічного розвитку і конкурентоспроможності, постійно змінювалися і удосконалювалися методологічний формат їх дослідження. Одночасно

оновлювалась класифікація інновацій, відображаючи нові прояви науково-технологічного процесу та зміни у структурі інноваційних процесів на мікро- та макrorівнях.

В умовах глобальної інформатизації, інтелектуалізації та індивідуалізації актуалізується проблема системної ідентифікації інновацій, яка б адекватно відображала ці об'єктивні тенденції.

2. Аналіз літературних даних та постановка проблеми

У загальнонауковому і фундаментальному плані проблемі визначення економічної природи та ролі інновацій у економічному розвитку значну увагу приділили зарубіжні та вітчизняні вчені: Л. Антонюк, А. Анчичкін, Дж. Бернал, Н. Кондрат'єв, С. Кузнец, Д. Лук'яненко, А. Мазаракі, Г. Менш, І. Павленко, Є. Панченко, А. Поручник, Е. Тофлер, К. Фрімен, І. Шумпетер, Ю. Яковець.

Окрім прикладні аспекти дослідження інновацій у контексті становлення економіки знань та її креативного сектора досліджено переважно зарубіжними вченими [1–3], які мають достатній емпіричний матеріал для комплексного аналізу реального інноваційного прогресу. Російські вчені акцентують увагу, насамперед, на необхідності оцінки людського капіталу та інноваційного потенціалу своєї країни [3, 4].

Разом із тим, проблематика наукової ідентифікації та класифікації інвестицій залишається актуальною у зарубіжній і, особливо, вітчизняній економічній науці. З одного боку, як ніякий інший об'єкт класифікації, інновації за своєю природою є динамічними і практично невичерпними. З іншого боку, науково обґрунтована їх класифікація за очевидними на сьогодні та актуальними у осяжній перспективі ознаками і відповідними ним видами дає можливість: по-перше, представити інновації як систему з точки зору інноваційного підприємництва [5, 6]; по-друге, уточнити понятійний апарат при поглибленому дослідженні генезису інновацій у контексті їх розробки та комерціалізації [7]; по-третє, посилити наукову обґрунтованість комплексного та селективного застосування технологій та інструментів інноваційного менеджменту.

3. Об'єкт, мета та задачі дослідження

Об'єктом дослідження є процеси диверсифікації інноваційної діяльності у глобальному середовищі.

Метою статті є визначення і обґрунтування сучасних ознак класифікації інновацій, з акцентацією уваги на поглибленому дослідженні природи та системній ідентифікації економічних інновацій.

Основні завдання дослідження орієнтовано на узагальнення та системну ідентифікацію класифікаційних ознак, відповідну структуру інновацій, пошук новітніх класифікаційних ніш.

4. Матеріали та методи дослідження

Враховуючи, насамперед, академічну спрямованість дослідження, використано монографічні праці провідних зарубіжних та вітчизняних вчених, матеріали міжнародних організацій (ЮНКТАД та ВОІВ), попередні результати досліджень кафедри міжнародного менеджменту ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», Інтернет-ресурси.

Методологічною основою дослідження є історико-логічний метод, що відображає еволюцію інновацій, системно-структурний аналіз існуючих їх класифікацій, методи якісних порівнянь ознак та різновидів інновацій і прогностичних оцінок їх розвитку.

5. Результати досліджень проблеми сучасної ідентифікації інновацій

Маючи тисячолітню історію, інновації як практично та соціально значимий феномен і предмет спеціальних наукових досліджень стали у XX ст., що, на погляд автора даної роботи, зумовлено не тільки якісними науково-технологічними змінами, але й масштабними процесами їх економізації та інтернаціоналізації.

Характеризуючи теорії інновацій як «дитя минулого століття», Ю. Яковець у сучасній історичній ретроспективі виділяє так і три знакові етапи: 1910–1930 р.р. — формування фундаментальних основ теорії, що відображала період базових інновацій; 1940–1960 р.р. — розвиток і реалізації базових інноваційних ідей попереднього періоду; з середини 1970-х р.р. — осмислення нових технологічних проривів п'ятого технологічного укладу з хвилями базових та епохальних інновацій [8].

Разом із тим, важко погодитись із твердженням, що цей (третій) період охопить і перші десятиліття XXI ст., оскільки домінуюча постіндустріальна парадигма розвитку, що лежить в його основі, вже на початку нового століття значно еволюціонувала. Насамперед, мова йде про реальне становлення глобальної економіки та динамічний розвиток в її структурі прогресуючих сегментів, з одного боку, інформаційної, «нової» та віртуальної, а з другого — інноваційної, знаннєвої, інтелектуальної, креативної економік [9]. Іншими словами глобалізація у всіх її позитивах і негативах, зумовлює початок четвертого етапу розвитку теорії інновацій, коли дослідницький інтерес фокусується на новітніх тенденціях вже по-суті постглобалізації — перехід від глобальних ресурсів до глобальних технологій, від глобального підприємництва до глобальної інноваційності, від глобальної економізації до глобальної інтелектуалізації, від глобальної інформатизації до глобальної креатизації, від глобальної конкуренції до глобального лідерства.

Зародження усіх новітніх тенденцій і процесів зумовлюють переосмислення багатьох базових категорій і понять, сформованих у межах традиційної інноватики, оновлення методології та інструментарію класифікації інновацій. Узагальнення та цільове селектування відповідних наукових підходів і методичних прийомів дозволяє достатньо чітко визначити наступні ознаки класифікації інновацій (рис. 1).

Рис. 1. Ключові ознаки систематизації інновацій

Традиційно, виділяючи за ознакою «джерело появи» інвестиції в результаті науково-технологічного прогресу та внаслідок нових потреб, а за ознакою «спосіб виникнення» – відкриття, винаходи, раціоналізаторські пропозиції [7], слід, на погляд автора, акцентувати увагу на ініціаторах інновацій, якими за думкою Ю. Яковця [8] виступають вчені, винахідники, люди творчих професій, політичні і державні діячі та воєначальники. З одного боку, це відповідає новітній тенденції глобальної індивідуалізації, а з другого – є вагомим аргументом стосовно виділення нової ознаки класифікації інновацій, а саме – «ступінь захисту прав інтелектуальної власності».

Слід підкреслити, що в сучасній економіці інтелектуальна власність використовується практично у всіх видах діяльності суб'єктів бізнесу і являє собою по-суті невичерпний ресурс розвитку на відміну від природних та матеріальних ресурсів.

Відображаючи еволюцію, з одного боку, організаційних форм науково-технологічного прогресу, а з другого – безпосередньо відносин власності, Інститут інтелектуальної власності у його сучасному розумінні охоплює об'єкти, джерела, процеси та результати наукової та інноваційної діяльності і є не просто невід'ємними, а фундаментально пріоритетними у національних, регіональних та глобальній інноваційних системах [10, 11].

На погляд автора, доцільно виділити наступні види інновацій: не захищені, національно захищені, міжнародно захищені в межах регіональних (Європа, СНД) патентних систем, глобально захищені в межах періодичного (США, Японія, ЄС) патентування.

Зрозуміло, що така ідентифікація інновацій апріорі передбачає врахування рівня їх новизни – епохальні, базисні, поліпшуючі, мікроінновації; відкриваючі, заміщуючі, ретроінновації; псевдо- та антиінновації.

На сьогодні ТНК-патентотримачі базуються переважно у найбільших розвинутих економіках світу, що забезпечує збереження науково-технологічного лідерства останніх у найбільш перспективних високоприбуткових сегментах глобального ринку. Саме ці країни ініціюють і лобюють впровадження більш жорстких «правил гри» на глобальному ринку прав на об'єкти інтелектуальної власності, а проблеми охорони інтелектуальної власності в них прирівнюються до стратегічних проблем розвитку та національної безпеки [12].

У глобально регулятивному контексті слід погодитись з вітчизняними та зарубіжними дослідниками про необхідність не стільки жорсткого, скільки ефективного та надійного режиму охорони прав інтелектуальної власності, здатного забезпечити баланс інтересів різних країн, гармонізацію національних законодавств і продуктивне міжнародне співробітництво у цій сфері. При цьому необхідно, на погляд автора, враховувати, з одного боку, імперативи і особливості формування глобального ринку прав на об'єкти інтелектуальної власності, а з другого – тенденцію до зміни акцентів із переважно захисту інтелектуальної власності на забезпечення умов для ефективного інноваційного підприємства із захистом інвестицій у створення та реалізацію об'єктів інтелектуальної власності.

Класифікуючи інновації за ознакою «сфера дії», доцільно, на погляд автора, виокремити: наукові, інформаційні та системні інновації, а також технологічні та економічні інновації (рис. 2).

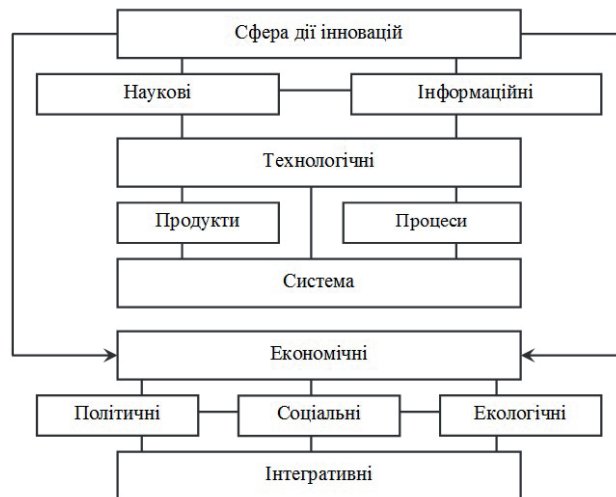

Рис. 2. Класифікація інновацій за сферою дії

У відтворювальному інноваційному процесі саме економічний фактор має вирішальне значення. Ще Й. Шумпетер підкреслював ключову роль підприємців, функцій яких полягають у якісному реформуванні виробництва за рахунок винаходів або нових технологічних рішень для випуску нових товарів, відкриття нових джерел сировини, матеріалів та ринків, реорганізації галузей тощо [13]. В умовах якісного зміщення акцентів з проблем власне генерування інновацій до проблем їх інвестування і комерціалізації та ускладнення ринків, економічні інновації постійно актуалізуються, набуваючи нових мотивацій, рис, форм прояву та технологій реалізації.

Даючи оцінку економічних інновацій у контексті політичної, соціально і екологічної інтегративної взаємодії, зазначимо, що такий підхід знаходиться в руслі концепції сталого розвитку.

У класифікації безпосередньо «економічних інновацій» важлива логіка відтворювального процесу, тому нами пропонується: по-перше, виокремлення інвестиційних, виробничих, торговельних та забезпечуючих їх фінансових інновацій; по-друге, безпосередньо управлінських (продуктових, процесних, трудових) та організаційних інновацій – науково-методичних, консалтингових, в тому числі у аудиторській та юридичній діяльності (рис. 3).

Тісно пов'язаною з економічною класифікацією інвестицій є їх ідентифікація за джерелами фінансування, яка в сучасних умовах є досить складною. Пропонується виділяти інновації: особисті, підприємницькі, корпоративні; власні, кредитні, венчурні; приватні, державні, змішані; внутрішні, зовнішні, спільні.

Ефективність інновацій пропонується оцінювати, з одного боку, за ступенем їх реалізації (цілком та частково впроваджені), а з другого – за рівнем продуктивності (високий, середній, низький).

Суттєвої корекції, на погляд автора, потребує і класифікація інновацій за ознакою масштабу їх розповсюдження. Тут перегляд не підлягає виділенню точкових, локальних, фірмових і корпоративних інновацій. Одночасно поряд з галузевими слід виокремити міжгалузеві інновації, поряд з регіональними – міжрегіональні, а також кластерні та мережеві інновації, що відповідає сучасним підходам в організації глобального інноваційного бізнесу. Крім того, сповна очевидним є ідентифікація

не тільки транснаціональних, але й трансконтинентальних, виокремлення в окрему групу мегарегіональних, а також цивілізаційних та глобальних інновацій.

Рис. 3. Класифікація економічних інновацій

6. Обговорення результатів системної ідентифікації інновацій

Дослідження відображає, з одного боку, динамічні зміни у глобальному інноваційному середовищі, а з другого — якісного оновлення методології та інструментарію наукового аналізу багатофункціональних та різнорівневих інноваційних процесів. Це робить проблему адекватної класифікації інновацій не тільки актуальною, але й критично значимою як для сучасної теорії, так і практики інноваційного розвитку. Оскільки інститут інтелектуальної власності є базовим сучасних інноваційних системах, увагу акцентовано на виокремленні відповідної класифікаційної ознаки з подальшою структурною ідентифікацією інновацій в залежності від ступеня захищеності прав інтелектуальної власності. Важливою є також здійснена в дослідженні корекція традиційних класифікаційних ознак, насамперед, економічна з акцентом на системне впорядкування управлінських інновацій.

7. Висновки

1. В умовах техно-, інформ- та економічного глобалізму інновації стають основним джерелом конкурентоспроможного розвитку і водночас предметом поглиблених наукових досліджень. Удосконалення їхньої класифікації суттєво розвиває сучасний категоріальний апарат, сприяючи зростанню обґрунтованості практичних рішень в інноваційному підприємстві та менеджменті. Ця проблематика знаходиться у руслі поетапної еволюції теорії інвестицій та практики їх генерації, комерціалізації і впровадження у всіх сферах економічної діяльності для забезпечення суспільного прогресу.

2. Інновації доцільно класифікувати за ознаками: джерел появи, способу виникнення, суб'єктів ініціювання, рівня новизни та ступеню захисту прав інтелектуальної власності; сферою дії, масштабом розповсюдження,

джерелами фінансування та ефективністю. Інтегративний підхід до ідентифікації економічних, соціальних та екологічних інновацій формує теоретичне підґрунтя для реалізації моделей сталого розвитку країн і регіонів світу. При цьому продуктиві, процесні і трудові економічні інновації в сучасних умовах потребують науково-методичної та консалтингової підтримки.

3. Представлена у статті оновлена за окремими ознаками нова класифікаційна палітра інновацій априорі не може бути закінченою. У прогностичному плані суттєві модифікації видів інновацій очікуються у процесі поглиблених оцінок науково-технологічного прогресу на міждисциплінарній основі, виявлення нових проявів їхньої інтегративності як у продукуванні, так і комерціалізації та ефективності впливу на глобальний розвиток.

Література

- Chapain, C. Creative clusters and innovation: Putting creativity on the map [Text] / C. Chapain, P. Cooke, L. De Propriis, S. MacNeill, J. Mateos-Garcia. — NESTA, November 2010. — 56 p.
- Lousier, D. Sustainable economy v. knowledge-based economy: an answer? [Electronic resource] / D. Lousier. — Institute of Social Ecology, May 22, 2010. — Available at: \www/URL: http://www.bcise.com/Papers/Sustainable_economy_V-2.pdf. — 20.12.2014.
- Seki, I. The Importance of ICT for the Knowledge Economy: A Total Factor Productivity Analysis for Selected OECD Countries [Electronic resource] / Ismail Seki // International Conference on Emerging Economic Issues in a Globalizing World. — Izmir, 2008. — P. 72–90. — Available at: \www/URL: <http://eco.ieu.edu.tr/wp-content/proceedings/2008/0804.pdf>
- Вереникин, А. О. Механизм капитализации человеческих активов компании [Текст] / А. О. Вереникин, Г. В. Качалов // Вестник Московского университета. Серия 6. Экономика. — 2014. — № 4. — С. 82–104.
- Цапенко, И. П. Человеческие ресурсы в сфере науки и технологий: состояние и эффективность использования [Текст] / И. П. Цапенко // Мировая экономика и международные отношения. — 2014. — № 5. — С. 3–15.
- Павленко, І. А. Інноваційне підприємство у трансформаційній економіці України [Текст]: монографія / І. А. Павленко. — К.: КНЕУ, 2007. — 248 с.
- Антонюк, Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації [Текст]: монографія / Л. Л. Антонюк, А. М. Поручник, В. С. Савчук. — К.: КНЕУ, 2003. — 394 с.
- Яковец, Ю. В. Эпохальные инновации XXI века [Текст] / Ю. В. Яковец; Международный институт П. Сорокина — Н. Кондратьева. — М.: ЗАО «Издательство «Экономика», 2004. — 444 с.
- Лук'яненко, Д. Г. Імплементация парадигмы экономики знаний у стратегії національного економічного розвитку [Текст] / Д. Г. Лук'яненко, О. Д. Лук'яненко, О. С. Дорошенко // Міжнародна економічна політика. — 2013. — № 19. — С. 5–26.
- Мазаракі, А. А. Інноваційний потенціал України [Текст]: монографія / А. А. Мазаракі, Т. М. Мельник, В. В. Юхименко, В. М. Костюченко, Л. П. Кудирко та ін.; за заг. ред. А. А. Мазаракі. — К.: НТЕУ, 2012. — 592 с.
- Ходаківський, Є. І. Інтелектуальна власність: економіко-правові аспекти [Текст]: навч. посіб / Є. І. Ходаківський, В. П. Якобчук, І. Л. Литвинчук. — К.: «Центр учбової літератури», 2014. — 276 с.
- Базилевич, В. Д. Інтелектуальна власність: креатини метафізичного пошуку [Текст]: монографія / В. Д. Базилевич, В. В. Ільїн. — К.: Знання, 2008. — 687 с.
- Шумпетер, Й. Капіталізм, Соціалізм і Демократія [Текст]: пер. с англ. / Й. Шумпетер; под общ. ред. В. С. Автономова. — М.: Экономика, 1995. — 540 с.

СИСТЕМНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙ В СОВРЕМЕННОМ ФОРМАТЕ ИХ КЛАССИФИКАЦИИ

Исследуются актуальные проблемы классификации инноваций. Рассмотрена эволюция современных теорий инноваций

в контексті тенденцій постглобалізації, визначені ознаки їх класифікації з виділенням ступеня захисту прав інтелектуальної власності та конкретизацією видів по традиційним ознакам. Удосконалено позиціонування інновацій за джерелами їх виникнення, сферами діяльності, ефективності. Особливу увагу приділено економічній, управлінській, організаційній інноваціям.

Ключові слова: класифікація інновацій, економічні інновації, управлінські інновації, організаційні інновації, ефективність інновацій.

Лук'яненко Ольга Дмитрівна, кандидат економічних наук, доцент, кафедра міжнародного менеджменту, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, Україна, e-mail: lukianenko@ukr.net.

Лук'яненко Ольга Дмитрівна, кандидат економічних наук, доцент, кафедра міжнародного менеджменту, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, Україна.

Lukianenko Olha, Vadym Hetman Kyiv National Economics University, Ukraine, e-mail: lukianenko@ukr.net

УДК [338.432:658]:65.012.8.002.6

DOI: 10.15587/2312-8372.2015.37870

Карпенко О. В.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

В статті проаналізовано та визначено головні проблеми організаційно-економічного забезпечення економічної безпеки підприємництва. Механізм забезпечення економічної безпеки пропонується розглядати як сукупність управлінських, економічних, організаційних, правових, мотиваційних шляхів гармонізації інтересів підприємства з інтересами суб'єктів зовнішнього середовища, за допомогою чого забезпечується одержання необхідного обсягу прибутку для перебування в стані економічної безпеки.

Ключові слова: економічна безпека, підприємництво, складники економічної безпеки, організаційний механізм, конкурентоспроможність.

1. Вступ

Економічна безпека підприємництва відіграє визначальну роль у зміцненні безпеки національної економіки та є передумовою її стабільного розвитку. Існує взаємозалежність між розвитком підприємництва та забезпеченням таких функціональних складників безпеки держави, як фінансовий, соціальний, технологічний, продовольчий, зовнішньоекономічний, демографічний, енергетичний та екологічний. Усвідомлення місця економічної безпеки підприємництва у системі безпеки національної економіки змушує більш ґрунтовно підійти до дослідження змісту цієї економічної категорії.

2. Постановка проблеми

Незважаючи на глибину сучасних економічних напрацювань щодо теоретичних та методичних положень, досить вразливою є правова база регулювання організаційно-економічного забезпечення економічної безпеки підприємництва в АПК. Економічну безпеку підприємництва в АПК необхідно розглядати як сукупність принципів, методів та способів, за яких забезпечується економічний розвиток, конкурентоспроможність і стійкість підприємства, захист його ресурсів, здатність адекватно і без суттєвих втрат реагувати на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища.

3. Аналіз досліджень і публікацій

Вчені В. Амбросов, Т. Мареніч, М. Хорунжий, О. Гавриляк, Н. Левковець, І. Шевченко, К. Рачковски, Ф. Шнайдер, Ш. Роніс розглядають економічний механізм в економічній теорії як сукупність методів, форм, інструментів, через які чиниться вплив на виробничу діяльність господарюючих суб'єктів на основі використання економічних законів і категорій для підвищення їх ефективності. Щодо сутності поняття «організаційний механізм», то його розглядають як систему методів, способів, прийомів формування і регулювання відносин об'єктів з внутрішнім і зовнішнім середовищем [1]. Розглянувши наведені визначення, вважаємо, що найбільш повним є підхід колективу авторів на чолі з Козаченко Г. В., які механізм забезпечення економічної безпеки пропонують розглядати як сукупність управлінських, економічних, організаційних, правових, мотиваційних шляхів гармонізації інтересів підприємства з інтересами суб'єктів зовнішнього середовища, за допомогою чого забезпечується одержання необхідного обсягу прибутку для перебування в стані економічної безпеки [2].

4. Об'єкт, мета та задачі дослідження

Об'єкт дослідження: регулювання організаційно-економічного забезпечення економічної безпеки підприємництва в АПК.